Ἔτος Ζ' — Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου Πέμπτῃ 1905 — Ἀριθ. 335

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . **Δραχ. 10**
Ἐν Τουρκίᾳ . . . . . ½ **τουρκικῆς λίρας**
Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ . . ½ **ἀγγλικῆς λίρας**

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*ὁποία ἡ πολιτικὴ τῆς Ρωμουνίας*). —Μακεδανία. —Ἤπειρος.—Κρήτη.—Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι—Οἷός ἐστιν ὁ Βενιζέλος.—Ἡ ρωμουνικὴ προπαγάνδα.—Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 17 Αὐγούστου 1905.

Μετὰ τεσσαρακονταετίαν ματαίων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ ἀγώνων, σκευωριῶν, ραδιουργιῶν, συκοφαντιῶν, ἐξωνήσεων συνειδήσεων, δωροδοκιῶν πρὸς τοὺς Τούρκους ὑπαλλήλους, ἵνα πιέζωσι τοὺς ἀρνουμένους νὰ ἀποβάλωσι τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν ἑαυτῶν καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ πάππων καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων προγόνων μέχρι τῶν ἀπωτάτων τῆς ἱστορίας χρόνων καὶ περιενδύσωσι τὴν ψυχήν των μὲ τὴν ἀγάπην νέας, τέως ἀγνώστου, ἀλλὰ στιλπνῆς καὶ χρυσοκοσμήτου πατρίδος, τῆς ρωμουνικῆς πατρίδος· μετὰ διαβολάς, ἐξ ὧν ἐπληρώθησαν καὶ τὰ βαλάντια τῶν Τούρκων ἐκ ρωμουνικοῦ χρυσοῦ καὶ αἱ φυλακαὶ αὐτῶν ἐξ ἀθώων Ἑλλήνων, εἰς οὓς δὲν συνεχωρεῖτο τὸ δεινὸν κακούργημα, ὅτι ἐπέμειναν νὰ εἶναι Ἕλληνες· μετὰ ραδιουργίας, δι' ὧν ἐσκοπεῖτο τῆς οἰκιακῆς εἰρήνης ἡ διασάλευσις, ἡ ἔρις πατρὸς πρὸς τέκνα καὶ ὁ σπαραγμὸς ἀδελφοῦ πρὸς ἀδελφόν· μετὰ μυρίας ἄλλας βδελυρίας καὶ ἀτιμίας, δι' ὧν εἰς τὰς συζύγους καὶ μητέρας ἐδιδάσκετο ἡ περιφρόνησις τῆς ἀγνείας τῆς κοίτης καὶ ἡ ἀσέβεια πρὸς τὸν ἱερώτατον δεσμὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης, τὸν δεσμὸν τῆς μητρικῆς ἀγάπης πρὸς τὰ τέκνα· μεθ' ὅλας τὰς ὡραίας, ἐκπολιτιστικάς, ἠθῶν εὐγένειαν μαρτυρούσας προσπαθείας ταύτας ἀνεκάλυψαν τελευταῖον οἱ Ρωμοῦνοι, ὅτι εἶχον κατ' οἶκον τὰ μέσα, δι' ὧν εὐκολώτερον θὰ καθίστων Ρωμούνους τοὺς Μακεδόνας καὶ Ἠπειρώτας Ἑλληνοβλάχους.

«Ἢ θὰ μᾶς ἀφήσητε, τέλος πάντων, ὦ οἰκουμενικὲ Πατριάρχα καὶ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, νὰ κατασκευάσωμεν Ρωμούνους ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ, ἢ ἄλλως θὰ ἐξοντώσωμεν τοὺς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλληνας, ἐκείνους δὴ τοὺς μυσαροὺς Ἕλληνας, οἵτινες ἔσχον τὸ θράσος ἐλθόντες εἰς τὴν Ρωμουνίαν νὰ μετατρέψωσι τὰ ἔλη της εἰς εὐφορωτάτας πεδιάδας, νὰ αὐξήσωσι τὴν γονιμότητα τῶν στέρνων τῆς ρωμουνικῆς γῆς καὶ νὰ στρώσωσι σιδηροδρόμους, νὰ γίνωσιν οἰκισταὶ νέων πόλεων, νὰ ἀνταμείψωσι τοὺς κόπους τοῦ Ρωμούνου γεωργοῦ δικαιότερον διὰ τοῦ θαρραλέου αὐτῶν ἐμπορικοῦ συναγωνισμοῦ πρὸς τοὺς Ἑβραίους τῆς Γαλλικίας καὶ Οὐγγαρίας, νὰ ἀφυπνίσωσι πολὺ ἀποτελεσματικώτερον ἢ ὅλοι οἱ ποιηταὶ τῆς Ρωμουνίας διὰ τῶν χυδαίων καὶ ὑβριστικῶν αὐτῶν ἐμπνεύσεων μεστῶν μίσους καὶ φθόνου πρὸς πᾶν ὅ,τι ἑλληνικὸν τὴν κεκοιμημένην ψυχὴν τοῦ ἀγρότου καὶ ὁδηγήσωσιν αὐτὴν εἰς τὴν εὐγενῆ τῆς ἐργασίας ἅμιλλαν ἐκείνους τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες εἶχον τὴν ποταπὴν πρωτοβουλίαν νὰ φέρωσιν ἀνημμένην τὴν δᾷδα τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν εἰς τὴν Ρωμουνίαν, χώραν, ἐν ᾗ πρὸ τούτου ἄνθρωποι καὶ ζῶα ἵσταντο ἰσότιμοι πρὸ τῆς θύρας τῶν βογιάρων, ἐν ᾗ τῶν ἀνθρώπων τὰ ἔνστικτα συνεχέοντο πρὸς τὰ ἔνστικτα τῶν ἀλόγων αὐτῶν συντρόφων».

Οὔτε πλέον, οὔτε ἔλαττον ἢ τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις παρὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος· οὔτε πλέον οὔτε ἔλαττον ἢ τοῦτο ἀπειλεῖ ἀμφοτέρας τὰς κεφαλὰς ταύτας τοῦ ἑλληνικοῦ· ἢ θὰ μὲ βοηθήσητε νὰ κατασκευάσω Ρωμούνους ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ, ἢ οὐαὶ σοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλλησιν!

Καὶ ἡ ἀπειλὴ ἤρχισεν ἔργῳ ἐφαρμοζομένη! Ἐξορίζονται τρεῖς Ἕλληνες δημοσιογράφοι ἐκ Βουκουρεστίου ὄχι διότι ὕβρισαν τὴν Ρωμουνίαν ἢ ὑπεδαύλισαν φυλετικὰ πάθη ἢ ἐσυκοφάντησαν τὴν τιμὴν ἢ ὑπενόμευσαν τὰ συμφέροντα τῆς χώρας ἐκείνης, ἀλλὰ διότι εἶχον τὴν αὐθάδειαν λόγον ποιοῦντες ἐν τῇ ἐφημερίδι των περὶ Μακεδονίας νὰ μὴ ἀποκαλῶσι τὴν χώραν ταύτην χώραν ρωμουνικήν, τοῦθ' ὅπερ ἀντιβαίνει, λέγει ἡ χαριεστάτη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Καρόλου ἀστυνομικὴ ἔκθεσις, εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ρωμουνικοῦ ἔθνους· ἀλλὰ διότι οἱ αὐτοὶ Ἕλληνες δημοσιογράφοι ἐτόλμησαν πρὸ διετίας νὰ δημοσιεύσωσι χρωματολιθογραφικὴν εἰκόνα τῆς Μακεδονίας, ἐν ᾗ ἡ πατρὶς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀριστοτέλους εἰκονίζετο τείνουσα τὰς χεῖρας πρὸς τὴν μητέρα της Ἑλλάδα. Ἐξορίζονται μετὰ ταῦτα ἄλλοι δύο Ἕλληνες ἔμποροι διὰ τοὺς αὐτοὺς περίπου λόγους.

Καὶ εὑρισκόμεθα ἐν τῇ ἀπαρχῇ τοῦ ὡραίου ἔργου, ὅπερ ἐνεκαίνισαν μὲν οἱ ὄχλοι τῶν ρωμουνικῶν πόλεων δι' ὕβρεων καὶ χλευασμῶν καὶ ἐπιθέσεων καθ' ἑλληνικῶν καταστημάτων καὶ τῆς ἑλληνικῆς σημαίας, ὑιοθετεῖ δὲ ἡ κυβέρνησις τῆς Ρωμουνίας δι' ἐξοριῶν καὶ καταδιώξεων.

Ὦ! πόσον τὰ πράγματα εἶναι ἀνώτερα τῶν προσχημάτων καὶ τῶν ἐπιφάσεων! Ὦ! πόσον ταχέως καταπίπτουσιν αἱ λεονταῖ καὶ ἀποτρίβονται τὰ ψιμμύθια! Οἱ εἰς τὴν Ἀνατολὴν πρόδρομοι αὐτοκαλούμενοι τοῦ λατινικοῦ πολιτισμοῦ ἐκόντες ἄκοντες ἀποκαλύπτονται γνήσιοι ἀπόγονοι τῶν Σαρματῶν καὶ τῶν Γετῶν καὶ τῶν Πατζινακιτῶν, τῶν Γότθων καὶ τῶν Οὔννων, τῶν Ἀβάρων καὶ τῶν Βαράγγων καὶ ὅλης ἐκείνης τῆς μυριωνύμου καὶ ἀκαταπαύστου φυλετικῆς πλημμύρας, ἥτις ἐπὶ ἑκατονταετηρίδας καταποντίζουσα τὴν Δακίαν ἄφηνεν αὐτῇ παρερχομένη τὰ ὑπολείμματα τῆς ἑαυτῆς ἰλύος. Ἁρπαγὴ καὶ βία ἦτο ὁ νόμος τῶν χρόνων ἐκείνων· ἁρπαγὴ καὶ βία ἀνεκηρύχθη μετὰ τοσούτους αἰῶνας καὶ τὸ σύμβολον τῆς μὲ τὰ χρώματα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἡμερώσεως ἐψιμμυθιωμένης Δακίας. Τί ἄλλο διαπράττεται ἀπὸ μιᾶς πεντηκονταετίας ἐν τῇ λεγομένῃ Ρωμουνίᾳ ἢ ἁρπαγὴ καὶ βία; Τί εἶναι ἄλλο ἢ ἁρπαγὴ καὶ βία αἱ δημεύσεις τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, οἱ ξενηλατικοὶ νόμοι περὶ ἀπαγορεύσεως ἰδιοκτησίας εἰς τοὺς ἀλλοδαπούς, ἡ ἄρνησις τῆς ἀναγνωρίσεως ξένων νομικῶν προσώπων, τῶν κληρονομιῶν αἱ καταπατήσεις;

Ἀλλὰ καὶ τούτων ἔτι καταπληκτικώτερον εἶναι ἡ τελευταία διαγωγὴ τῆς Ρωμουνίας. Ἡ ἀπειλὴ ἡ πρὸς τὸ οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ὅτι αὐτὴ ἡ κοινὴ ἀσφάλεια, ἣν πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου παρέχουσι κατ' οἶκον εἰς τοὺς παρεπιδημοῦντας ἐπ' ἐμπορίᾳ ξένους, αὐτὴ ἡ κοινὴ ἀσφάλεια τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ Ἑλλήνων θὰ κινδυνεύσῃ, ἂν μὴ ὑποβοηθήσωσι τὴν Ρωμουνίαν εἰς τὴν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ ἁλιείαν ἀνυπάρκτων Ρωμούνων, ἀποτελεῖ πρωτάκουστον παράδειγμα κράτους ἀνυποῦντος τὴν λωποδυσίαν ὡς πρόγραμμα τῆς ἐθνικῆς του πολιτικῆς. Διότι τοῦτο, ὅπερ λέγει εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν ἡ Ρωμουνία, οὐδὲν διαφέρει τῆς ἀγρίας κραυγῆς τοῦ ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ δρόμου ἐνεδρεύοντος βαλαντιοτόμου πρὸς τὸν ἀνύποπτον διαβάτην: Ἢ τὸ βαλάντιον ἢ τὴν ζωήν σου!

Τί τὸ πρακτέον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τοιαύτην πρωτάκουστον βαρβαρότητα;

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Οἱ Βούλγαροι καὶ πάλιν ἀποθρασύνονται. —Φόνοι ἐν Γενιτσοῖς, Βοδενοῖς καὶ Δράμᾳ.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπὸ 12 Αὐγούστου 1905.

Τελευταίως τὰ βουλγαρικὰ κομιτάτα καὶ αἱ ὑπ' αὐτῶν διευθυνόμεναι συμμορίαι ἐνήργησαν δραστηρίως καὶ ἐπήνεγκον ἐναντίον ἡμῶν σοβαρώτατα καὶ κινδυνωδέστατα πλήγματα εἴτε διὰ δολοφονιῶν εἴτε διὰ φόνων ὑπὸ συμμοριῶν τῶν κυριωτέρων στηριγμάτων καὶ προμάχων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ εἰς τὰ ἐπικαιρότερα σημεῖα τῆς χώρας. Δυστυχῶς καὶ ταῦτα παρῆλθον σχεδὸν ἀπαρατήρητα μετὰ τῆς συνήθους καὶ παροδικῆς συγκινήσεως, ἣν ἑκάστοτε ἐπιδεικνύομεν ἀρκούμενοι εἰς ἐ ιβλητικὰς κηδείας καὶ ἐπικηδείους καὶ γραώδεις νεκρολογίας. Ἀνηγγέλθησαν καὶ ταῦτα διὰ τῶν ἐφημερίδων ξηρῶς ξηρῶς ὅπως καὶ τόσα ἄλλα προηγούμενα. Δυστυχῶς καὶ αὐτὸ τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς *Ἀνατολ. Ἐπιθεωρήσεως* ἠρκέσθη εἰς συντομωτάτην καὶ ξηρὰν αὐτῶν ἀναγραφήν, διότι φαίνεται οἱ ἀνταποκριταί του ἀδυνατοῦσι νὰ ἐκτιμήσωσι τὰ γεγονότα ἢ ἀγνοοῦσι τὴν σημασίαν αὐτῶν καὶ τῶν προσώπων τῶν δολοφονηθέντων, ἢ ἀγνοοῦσι νὰ γράφωσιν ἢ τέλος βαρύνονται νὰ γράφωσιν.

Αἱ τελευταῖαι ἀπώλειαι ἡμῶν ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἀπολεσθέντων ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἦσαν σημαντικώταται. Ἡ δολοφονία τοῦ ἐν Γενιτσοῖς Χρ. Χατζηδημητρίου ἦτο καίριον πλῆγμα τοῦ ἑλληνισμοῦ οὐ μόνον ἐν τῇ πολει τῶν Γενιτσῶν, ἀλλ' εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν αὐτῶν, ἧς ἦτο ὁ πρωτεύων παράγων ἀσκῶν τὴν πρώτην ἐπιρροήν.

Περὶ τῆς δολοφονίας αὐτοῦ οὐδὲ μνείαν νομίζω ἔκαμεν ἡ *Ἀνατολικὴ Ἐπιθεώρησις*, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ βροντοφωνήσῃ κραυγὴν ἐθνικῆς ὀδύνης.

Καὶ τὸ ἐν Ἐγρὶ-Δερὲ παρὰ τὴν Ἀλιστράτην τῆς ἐκκλ. περιφερείας Δράμας τῆς ὑποδιοικήσεως Ζίχνης κακούργημα ἐναντίον τοῦ Βασιλ Κομπόκη καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ εἶναι ἐπίσης καίριον πλῆγμα κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ τοῦ ἐπικαιροτάτου ἐκείνου τμήματος. Μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ Βασιλ. Κομπόκη οὐ μόνον τὸ ἐξ 130 οἰκογενειῶν χωρίον Ἐγρὶ Δερὲ λίαν δυσκόλως θὰ σταθῇ πλέον εἰς τὸν ἑλληνισμόν, ἀλλὰ καὶ τὰ πέριξ κατὰ σειρὰν χωρία Γράτσιανη, Γκόρνιτσα, Ρεζιλοβα καὶ Καρλίκοβα σφόδρα θὰ ἐπηρεασθῶσι καὶ θὰ κλονισθῶσιν ἐκ θεμελίων ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Κομπόκη. Καὶ αὐτὴ ἡ κωμόπολις Ἀλιστράτη λίαν ἐπαισθητῶς θὰ ἐπηρεασθῇ. Μόνον εἰς τὴν εὐθαρσῆ καὶ ἀκάματον δραστηριότητα καὶ ἐθνικωτάτην ἐνέργειαν τοῦ Μητροπολίτου Δράμας ἀποβ έπω εἰς σωτηρίαν.

Ὁ Βασ. Κομπόκης ἦτο ἀλβανόγλωσσος Ἠπειρώτης ἀκατάβλητος καὶ ἀπτόητος ἐν τῇ προασπίσει τῶν συμφερόντων τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ ἐν τῇ κατὰ τῶν Βουλγάρων, τῶν λυσσωδῶς ἐπιτιθεμένων καὶ ἐπιβουλευομένων αὐτὸν ἀμύνῃ. Περὶ ταιούτου ἥρωος καὶ ἐθνομάρτυρος δὲν ἤξιζεν ἐλεγεῖον καὶ ἐγκώμιον ἐθνικόν; Ἰδοὺ δὲ πῶς ἔγεινεν ὁ φόνος κατ' ἔκθεσιν αὐτόπτου σχεδὸν μάρτυρος.

«Οἱ κακοῦργοι δολοφόνοι τῆς βουλγ. συμμορίας ὑπ' ἀρχηγὸν τὸν Ράδεφ, 100 τὸν ἀριθμὸν, εἰσῆλθον εἰς τὸ χωρίον Ἐγρὶ Δερὲ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου καὶ ἐφόνευσαν τὸν καλὸν γέροντα καὶ πολιτιμότατον πολίτην Ἕλληνα, τὸν στῦλον τοῦ Ἐγρὶ-Δερὲ καὶ ὅλης τῆς ἐπαρχίας, Βασίλειαν Ἀθ. Κομπόκην, ὃν καὶ κατέκαυσαν ἐν τῇ οἰκίᾳ του μετὰ τῆς συζύγου του Ἀναστασίας καὶ τῆς νύμφης του τῆς καλλίστης καὶ φρονίμου Εὐαγγελῆς. Κατόπιν ἔκαυσαν καὶ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ του Προκοπίου καὶ ἐφόνευσαν ἕνα νέον δεκαεπταέτην τολμήσαντα νὰ κραυγάσῃ ἐκ τοῦ παραθύρου, ἐπλήγωσαν δὲ ἐλαφρῶς εὐτυχῶς τὴν νύμφην τοῦ Προκοπίου. Κατόπιν ἠθέλησαν νὰ φονεύσωσι καὶ τὸν συγγενῆ του καὶ πρόκριτον Γιαννούλην καὶ καύσωσι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ στρατὸς ἐπρόφθασε καὶ οἱ κακοῦργοι ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Ἔσχον ὅμως καιρὸν νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ προβῶσιν εἰς ἱεροσυλίαν. Ὁ μακαρίτης ὢν κλαίω ἀκόμη καὶ θρηνῶ πικρῶς ἀντέστη μὲ τὸ ὅπλον του καὶ ἐφόνευσεν ἕνα τῶν συμμοριτῶν ἀνευρεθέντα κατόπιν ἐκτὸς τοῦ χωρίου. Δυστυχῶς ὅμως ἔμεινεν ἐν φυσίγγιον εἰς τὸ ὅπλον του καὶ ἀφέθη ἅρμαιον τῶν ἐχθρῶν. Προσεχῶς θὰ στείλω ὅπου δεῖ τὰς φωτογραφίας τῶν πτωμάτων των ἀπηνθρακωμένων καὶ τῶν οἰκιῶν, ἃς μεταβὰς ἐπὶ τό που ἔλαβον καὶ πιστεύω ὅταν τὰς ἴδητε νὰ μὴ δυνηθῆτε νὰ συγκρατήσητε τὰ δάκρυα. Αἰωνία ἡ μνήμη καὶ τῶν ἐθνομαρτύρων τούτων».

Ὁ δυστυχὴς Κομπόκης ἔσχε τὴν αὐτὴν καὶ ὁ πατήρ του τύχην, διότι πρὸ 28 ἐτῶν ἐκάη καὶ οὗτος ζῶν ὡς λαμπὰς ὑπὸ τῶν κακούργων κομιτατζήδων. Ἐκτὸς τούτων αὐτὰς τὰς ἡμέρας μαίνονται οἱ κακοῦργοι. Ἡ ἀνησυχία μας αὐξάνει καὶ διὰ τὴν Δράμαν, διότι πλῆθος ὑπόπτων ἐπλήρωσεν αὐτήν.

Καὶ πρὸ 3 ἡμερῶν ἐν Βοδενοῖς ἕτερος ἐκ τῶν προκρίτων ἐν πλήρει ἡμέρᾳ ἐδολοφονήθη. Πλήττουν βλέπετε τὰς κεφαλάς μας. Εἴμεθα πλέον ἐν διωγμῷ ἀπηνεῖ. Ἡ δὲ ἀντίδρασις καὶ ἄμυνα ἐκ μέρους ἡμῶν δὲν φαίνεται ἐπαρκὴς καὶ ἀποτελεσματική. Δὲν αἰσθανόμεθα δυστυχῶς ὅλοι ἐξ ἴσου τὸν κίνδυνον καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἀπωλειῶν, ἃς καθ' ἑκάστην ὑφιστάμεθα. Δὲν ἀφυπνιζόμεθα ἔτι, δὲν ἐξεγειρόμεθα ὡς εἷς ἄνθρωπος εἰς τὴν διάτορον φωνὴν τοῦ κινδύνου, ὡς ἔθνος συναισθανόμενον βαθέως τὴν νῦν θέσιν του καὶ τὸ μέλλον του.

Ἐμπνευσθῆτε παρακαλῶ ἐκ τῆς ἀμυδρῶς περιγραφομένης τοιαύτης καταστάσεως καὶ γράψατε ὅπως ὑμεῖς γνωρίζετε νὰ γράφητε ἐξεγείρατε ζωηρῶς τὴν συνειδησιν τοῦ ἔθνους. Παραστήσατε τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου. Περιγράψατε τὸν διωγμὸν ὃν πανταχόθεν ὑφιστάμεθα (καὶ ἴσως πρωτίστως ἐκ τῆς ἀναισθησίας ἡμῶν αὐτῶν), ἄλλως θ' ἀπολεσθῶμεν.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Κατακτητικὰ τῆς Αὐστρίας βουλεύματα.

Ἡ τεργεσταία ἐφημερὶς *Piccolo de la Sera* τῆς 6 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ὑπὸ τὸν τίτλον «μία αὐστριακὴ στρατιωτικὴ ἐκτίμησις ἐπὶ τῆς Ἀδριατικῆς» μεταφέρει σπουδαῖον (ὡς λέγει) ἄρθρον τοῦ στρατιωτικοῦ ἀρθρογράφου τοῦ Βιενναίου *Χρόνου* Anton v. Sichelburg δημοσιευθὲν ἐσχάτως ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ τῆς Αὐστριακῆς πρωτευούσης. Τοῦ ἄρθρου τούτου τὸ πρῶτον μέρος ἀφορῶν εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν μεταφράζομεν κατὰ λέξιν ἀπὸ τοῦ *Piccolo*. Ὁ στρατιωτικὸς συγγραφεὺς σημείων, ὅτι ἡ αὐστροουγγρικὴ τοῦ Ἀδρίου ἀκτὴ οὖσα μήκους 1700 χιλιομέτρων καὶ προικισμένη διὰ πολλῶν καὶ καλῶν λιμένων (ἐν ὅλῳ 102) ἔχει ἔκτασιν πολλῷ μείζονα τῆς ἀντικειμένης αὐτῇ ἀκτῆς στερουμένης καλῶν ὅρμων, ἐξετάζει μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος τὴν κλεῖδα τῆς θαλάσσης ταύτης τ. ἔ τοῦ στενοῦ τοῦ Ὑδροῦντος. Ἡ ἀκτὴ τοῦ στενοῦ τούτου, ἥτις κλείει τὸν Ἀδρίαν ἀπὸ δυσμῶν, σχηματίζεται ἐκ τῆς ἰταλικῆς ἐπαρχίας Ἀπουλίας ἀπὸ Ἀνατολῶν δὲ ὑπὸ τῆς Ἀλβανίας, εὑρισκομένης ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν ταῖς χερσὶ τῶν Τούρκων. Ἡ Αὐστρία λοιπὸν κατὰ τὸν κ. Sichelburg ἔπρεπε νὰ σπεύσῃ, ὅπως ἐξασφαλίσῃ ἑαυτῇ τοὐλάχιστον τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τοῦ στενοῦ τοῦ Ὑδροῦντος, πρὶν ἢ τὴν προλάβῃ ἡ Ἰταλία καθισταμένη οὕτως ἀπολύτως κυρία τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης. Τοιαύτη ὑπῆρξε ἡ ἰδέα τοῦ Ναπολέοντος πρώτου, ὅστις τῷ 1797 συνίστα εἰς τὸ Διευθυντήριον ἀνὰ προτιμήσῃ τὴν παραχώρησιν μᾶλλον ὁλοκλήρου τῆς Ἰταλίας ἢ τῶν νήσων Κερκύρας, Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου, αἵτινες ἀνοίγουσι καὶ κλείουσι τὰς θύρας τῆς Ἀδριατικῆς καὶ τῆς πρόσω Ἀνατολῆς».

Ἡ μὴ κατοχὴ ἐκείνων τῶν νήσων τούτων εἶναι διὰ τὴν Αὐστρίαν — βεβαιοῖ πάντοτε ὁ κ. Sichelburg — *τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς ἀδυναμίας της, ὅπερ ὀφείλει αὕτη νὰ διορθώσῃ ἐξασφαλίζουσα ἑαυτῇ τὴν Ἀλβανίαν.*

Παραλείπομεν τὰς περαιτέρω τοῦ Αὐστριακοῦ στρατιωτικοῦ σκέψεις τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν ἄμυναν τῶν αὐστριακῶν παραλίων καὶ στόλου, ἐν περιπτώσει πολέμου μετὰ τῆς Ἰταλίας, καὶ μὴ σχετιζομένας ἀμέσως πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΚΡΗΤΗ

Τὴν ἀλήθειαν διώκοντες πάντοτε χαίρομεν καταχωρίζοντες τὴν κατωτέρω ἐκ Ῥεθύμνης ἀνταπόκρισιν καὶ εὐχόμεθα οὕτω νὰ ἔχωσι τὰ πράγματα, ὡς παριστᾷ ἡμῖν ὁ φιλαλήθης ἡμῶν ἀνταποκριτής. Ἐξωμοιώσαμεν, ὁμολογοῦμεν τοῦτο, τὸν συνταγματάρχην κ. Οὐρμπάνοβιτς πρὸς τὸν Σακὴρ πασσᾶν στηριχθέντες εἰς τὴν ὁμόφωνον τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου κατακραυγὴν κατὰ τῶν αὐστηρῶν μέτρων, ἅτινα ἐφηρμόσθησαν ἐν Ῥεθύμνῃ. Ἀλλ' ἐξ ὅσων λέγονται ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἡμετέρου φίλου πειθόμεθα, ὅτι ἠδικήσαμεν καὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἀδικίας καταχωρίζομεν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην:

«Ἐν ΡΕΘΥΜΝΗ τῇ 11 Αὐγούστου 1905

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντὰ τοῦ «Ἀγῶνος»

Ὁ πάντοτε νηφάλιος καὶ μὴ σπεύδων Ἀγὼν ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἐντύπωσιν, ἣν προξενεῖ ἡ καθ' ἑκάστην ἀναγραφὴ ἐν τῷ ἀττικῷ τύπῳ ἀκατονομάστων καὶ αἰσχίστων ψευδῶν περὶ τῶν ἐν ἡμῖν ἐκ μέρους τῶν Ρώσων γενομένων. Δὲν γνωρίζομεν ἡμεῖς ἀσφαλῶς τίς ἡ γενικὴ τῶν Ρώσων πολιτικὴ ἀπέναντι τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Καὶ ἂν ὅμως ἀλλαχοῦ εἶναι ὕποπτος, ἐν Κρήτῃ δὲν συμβαίνει τὸ τοιοῦτον. Ἐκόντες ἢ ἄκοντες οἱ Ρῶσοι εἶναι συνεργάται τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας, τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατήσεως, ἀπέναντι μάλιστα τῆς ἀνιέρου καὶ ἀντεθνικῆς ἐργασίας τοῦ Βενιζέλου πρὸς ἐξαφάνισιν παντὸς ἑλληνικοῦ ἐν Κρήτῃ. Εἶναι ἄδικος λοιπὸν ἡ ἐξομοίωσις τοῦ Οὐρμπάνοβιτς πρὸς τὸν Σακὴρ καὶ Μαχμούτ. Δὲν

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

ΟΙΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀθῆνησι 1903

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

† Η Α.Σ. Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ Ταμίας
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ
ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΥΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΚΤΙΒΑΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΣΤΡΕΪΤ
ΑΣΗΜ. ΖΑΪΜΗΣ
ΜΙΛΤ. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ Γενικὸς Γραμματεύς.

Εἰσφορὰς δέχονται: Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος (θυρίδες 19-20), καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν Ἀθήναις Τράπεζαι. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ αἱ τοπικαὶ πρὸς συλλογὴν ἐράνων Ἐπιτροπαί.

ἠγωνίσθησαν οἱ διετίαν ἀγωνιζόμενοι καὶ ταλαιπωρούμενοι ἄνδρες τῆς μεταπολιτεύσεως. — Μικρὸν δὲ βραδύτερον μετὰ τὸ ναυάγιον τοῦ πολιτεύματος τοῦ 96 καὶ τὰ ἐπελθόντα ῥαγδαίως γεγονότα, τῶν σφαγῶν καὶ τῶν ἐμπρησμῶν τῶν Κρητικῶν πόλεων, τῆς διεθνοῦς κατοχῆς, τῆς ἐποχῆς τῶν ναυάρχων καὶ τοῦ Ἀκρωτηρίου τῶν Ἀρχανῶν, ἔνθα καὶ πάλιν ἐκινδύνευσαν οἱ λογάδες τῆς Κρήτης δι' ἀνόσιον πεῖσμα τοῦ Βενιζέλου καὶ ἑνὸς Ἐπισκόπου, τοῦ Μεληδονίου καὶ τοῦ Ἀρκαδίου, κατελήξαμεν εἰς τὸ *Ἐκτελεστι-*

...

γιῶν καὶ τῆς συκοφαντίας τοῦ Βενιζέλου. Ταῦτα ὅμως καίπερ δυνάμενα δὲν ἤγειραν ἀντεπανάστασιν, οὐδὲ προεκάλεσαν ἐμφύλιον σπαραγμόν, ἀλλ' ἔθαψαν τὸν ἴδιον ἐγωϊσμόν, διότι ἦσαν καὶ εἶναι ἀληθῶς φιλοπάτριδες ἄνδρες. Τὸ *Ἐκτελεστικόν*, εὐτυχῶς, ὑπῆρξε βραχύβιον. Τὸ δ' εὐγενὲς τῶν Ἄγγλων αἷμα, ὅπερ ἔχρανε τὰ λιθόστρωτα τοῦ Ἡρακλείου, ἐσημείωσε τὴν νέαν περίοδον τῆς Κρητικῆς ἱστορίας, τὴν ἐν τῇ ὁποίᾳ δρᾶσιν τοῦ Ἡγέτου τοῦ Θερίσου θὰ σκιαγραφήσωμεν ἐν τῷ δευτέρῳ ἄρθρῳ.

«Κύδων».

Η ΡΩΜΟΥΝΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Τὸ πρὸς τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν ὑπόμνημα Λαζαρέσκου Λεκάντα. Τίνες οἱ ἀληθεῖς σκοποὶ τῆς Ρωμουνίας

(Ἰδὲ καὶ τὸ προηγούμενον φύλλον)

Ἡ ἔκθεσις Λεκάντα συνετάχθη κατόπιν ἐπιστολῆς τοῦ κ. Χαρὲ ἀποσταλείσης ἐκ Νικαίας τὴν 1(14 Νοεμβρίου 1901. «Προὐτίθεσθε, ἔγραφεν αὐτῷ ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργὸς τῆς Ρωμουνίας, νὰ μοὶ ὑποβάλητε ἔκθεσιν ἐμπιστευτικὴν περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θὰ ἠδυνάμεθα ν' ἀναδιοργανώσωμεν τὴν προπαγάνδαν ἡμῶν. Ἀναμένω τὴν ἔκθεσιν ταύτην».

...

σωμεν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰ Πατριαρχεῖα, ὅτι ἡ ἕνωσις Ρωμούνων καὶ Ἑλλήνων θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ὀρθοδόξων σχολείων κατὰ τῶν βουλγαρικῶν θεωρουμένων ὡς κοινῶν ἐχθρῶν».

Ὁ Λεκάντας ἐξετάζει κατόπιν ἐν τῇ ἐκθέσει του κατὰ ποῖον τρόπον ἀνεξαρτήτως τῆς Ἑλληνορουμανικῆς συνεννοήσεως θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ εἰσαγωγὴ Ρουμάνων διδασκάλων εἰς ἀριθμόν τινα Κουτσοβλαχικῶν κοινοτήτων, χρησιμοποιουμένων πρὸς τοῦτο Κουτσοβλάχων ἐγκατεστημένων ἐν Ρουμανίᾳ, οἵτινες ἐξακολουθοῦσι θεωρούμενοι Ἕλληνες. Ὁ Λεκάντας ἀναλύει τὰ σχετικὰ μὲ τὰς ἑξῆς κοινότητας:

ΓΡΕΒΕΝΙΤΣΑ 350 βλαχικαὶ οἰκογένειαι, σχολεῖα ἑλληνικὰ ἀρρένων καὶ θηλέων τοῦ τελευταίου διατηρουμένου ἐκ κληροδοτήματος τοῦ Εὐσταθίου Κουτρέλου ἐκ Γρεβενίτσης καταγομένου καὶ ἀποθανόντος ἐν Βουκουρεστίῳ.

Δύο πρόκριτοι τῆς κοινότητος οἱ Ἰωάννης Πατικὸς καὶ Παπαβραμούσης ἔχουσιν ἰδιοκτησίας ἐν Βουκουρεστίῳ *χωρὶς νὰ εἶναι ρωμοῦνοι* ὑπήκοοι, ὡς καὶ ἡ χήρα Ε. Κουτούλα διαχειριζομένη τὴν περιουσίαν τοῦ συζύγου της. Θὰ ἦτο λοιπὸν δυνατὸν διὰ τῆς πειθοῦς κατ' ἀρχὰς καὶ τῆς ἐπεμβάσεως κατόπιν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τοῦ Βουκουρεστίου νὰ πεισθῶσιν οὗτοι νὰ πείσωσι τοὺς συμπατριώτας των νὰ δεχθῶσι Ρωμοῦνον διδάσκαλον.

ΜΕΤΣΟΒΟΝ. Μεγάλη κοινότης ἀποτελουμένη ἐξ 8-10 χιλιάδων κατοίκων ἁπάντων Βλάχων καὶ διαθέτουσα ἐτήσιον εἰσόδημα 100-120 χιλιάδων φράγκων. Ἐνταῦθα Ρουμανικὸν σχολεῖον δὲν ἔχει ἐλπίδας ἀκμῆς, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐνάρξεως κἄν. Ὀλίγοι Μετσοβῖται ὑπάρχουν ἐν Ρουμανίᾳ. Ἡ κοινότης ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὸ κληροδότημα Κιζάκοβιτς, διότι ἔθετεν ὡς ὅρον τὴν εἰσαγωγὴν τῆς διδασκαλίας τῆς ρωμανικῆς εἰς τὰ σχολεῖά της. «Νὰ γίνῃ ἐνέργεια, ὅπως τὸ κληροδότημα γίνῃ δεκτόν».

ΦΟΥΡΚΑ. Ἀπὸ τοῦ 1896 τὸ ρωμουνικὸν σχολεῖον παρακμάζει. Τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον ἀνῳκοδομήθη καὶ τὸ κτίριον τῆς κοινότητος διῃρέθη εἰς δύο. Νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ συγχώνευσις τῶν δύο σχολείων. Τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τοῦ ἑξῆς μέσου. Ὁ Ἀ. Φιλιππιάδης ἀποθανὼν ἐσχάτως ...

...

Τότε ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἐστράφη πρὸς τὴν Πύλην (ἰδὲ συνέντευξιν τοῦ κ. Λαχωβάρη). Ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἀνέκαθεν ἔδειξεν ἀδυναμίαν τινὰ πρὸς προπαγάνδαν προωρισμένην νὰ διαιρέσῃ τὸ χριστιανικὸν στοιχεῖον. Ἄλλοτε μάλιστα ἐλπίζουσα ν' ἀποσπάσῃ τοὺς Κουτσοβλάχους ἀπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ παρέσχεν εἰς τὸν Ἀπόστολον Μαργαρίτην καὶ τοὺς πράκτοράς του ἐνεργὸν ὑποστήριξιν. Εἰς ἓν νεῦμα ἐκείνου αἱ ἑλληνικαὶ κοινότητες ἀκέφαλοι ἔβλεπον τοὺς ἀρχηγούς των ἠναγκασμένους νὰ ἐκλέξωσι μεταξὺ τῆς φυλακῆς καὶ τῆς ἐξορίας. Καθ' ὅλην τὴν διοίκησιν τοῦ Μοναστηρίου ὁ Μαργαρίτης διώκει ἐν ὀνόματι τοῦ Χαλὴλ- Ριφαάτ. Διὰ νὰ βλάπτῃ τοὺς Ἕλληνας ὑπεστήριζε τοὺς ἐξαρχικούς. Καὶ ἐχρειάσθησαν ἔτη τινὰ διὰ νὰ φανῇ ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη ὠφέλει τοὺς Βουλγάρους μόνον. Ἡ ἀπογοήτευσις ὑπῆρξε πικρὰ τόσον ἐν Βουκουρεστίῳ ὅσον καὶ ἐν Κων)πόλει.

Ἀλλ' ἂν ἡ ρωμουνικὴ προπαγάνδα ἀπώλεσεν οὕτω τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Τούρκων, διετήρησεν ὅμως τὰς συμπαθείας των. Καὶ τὸ ὑπουργεῖον Κ[ων]ντακουζηνοῦ δὲν ἐδυσκολεύθη ταχέως νὰ ὑπερνικήσῃ τὰς ἀντιρρήσεις, αἵτινες προετάχθησαν εἰς τὰς αἰτήσεις αὐτοῦ. Τὴν 23 παρελθόντος Μαΐου αὐτοκρατορικὸς ἰραδὲς παρεχώρει εἰς τοὺς Ρωμούνους τῆς Μακεδονίας τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγωσι μουκτάρην συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἔχωσιν ἀντιπροσώπους εἰς τὰ διοικητικὰ συμβούλια.

Μέγαν θόρυβον ἤγειραν οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ διὰ τὴν «μεγάλην διπλωματικὴν ἐπιτυχίαν». Τὰ γεγονότα ὅμως σήμερον ἀποδεικνύουσιν, ὅτι οἱ Ρωμοῦνοι, οὐχὶ τόσον εὐχαριστημένοι ἐκ τῶν παραχωρήσεων, ἃς ἐπέτυχον, ἐπαναλαμβάνουν τὴν ἔφοδον δολοφονοῦντες Ἕλληνας ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἀπειλοῦντες Ἕλληνας ἐγκατεστημένους ἐν Ρωμουνίᾳ ἐπιτάσσουσι τόσον τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ ὅσον καὶ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει νὰ παράσχωσι στήριγμα εἰς τὸ ζήτημά των. Ἡ νέα αὕτη τακτικὴ ἐξηγεῖται ἂν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν, ὅτι «κατὰ τοὺς νόμους τῆς Αὐτοκρατορίας» διὰ νὰ ὑπάρχωσι ρωμουνικαὶ κοινότητες καὶ νὰ ἐκλέγωσι μουκτάρην, πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ὑπάρχῃ εἰς ἑκάστην περιφέρειαν ...

...

λαλητηρίῳ γενόμενα. Περὶ ὥραν 5 μ. ... τρώθη εἰς τοὺς Στύλους τοῦ Ὀλυμπ... λὺς κόσμος, ὁ μὲν ἐκ περιεργείας ... εἰλικρινοῦς ἐνδιαφέροντος πρὸς τὸ ... συλλαλητηρίου. Τὸ ὅλον πλῆθος ... τοὺς δισχιλίους ἀνθρώπους. Ἐκεῖ ... ἀκόλουθον ψήφισμα μετ' ἀγόρευσιν ... δημοσιογράφου κ. Κανελλίδου:

Ἐκδηλοῖ τὸ συλλαλητήριον τὴν ... πρὸς τοὺς κοπιῶντας καὶ ἀγωνιζομέ... ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως.

Ἐπικαλεῖται εὐλαβῶς τὴν μεγαλο... φιλοδίκαια αἰσθήματα τῶν Μ. Δυ...

Ἱκετεύει τὴν Ἑλλην. κυβέρνησιν ... Κρήτη, ὅπως προλάβῃ τὸν ἐμφύλιον ...

Οἱ τὴν διοργάνωσιν τοῦ συλλαλ... βόντες εἶχον ἀποφασίσει καὶ τὴν τέ... νου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Μητροπόλ... ἀλλὰ τὸ μνημόσυνον τοῦτο ἀπηγορ... νησις.

Ἐκ τῆς κινήσεως ταύτης ἓν μόν... λως παρήγορον φαινόμενον παρετη... καὶ πολιτευόμενοι ἀφῆκαν ἐλευθέρ... σιν νὰ πράξῃ ὅ,τι αὐτὴ ἐνόμιζεν ... μία δὲ ὑστερικὴ κραυγὴ ἢ πάταγος ... σεως τῶν θεσμῶν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ... μία ὑποδαύλισις τοῦ πλήθους εἰς ... μία ἀνήθικος ἐκμετάλλευσις τῆς ἐθνι... θέσεως πρὸς πολιτικὴν κερδοσκοπία... νόμενον ἀπεδέχθη ὁ τόπος μετ' ἀλ... φίσεως.

***

ΝΕΟΙ τινὲς μουσοτραφεῖς τῶν ... λοντες ἐπὶ τῇ τραχύτητι καὶ ἀμου... πλατείᾳ ὁμονοίας παιζούσης ὀρχήστ... των ἠθέλησαν νὰ ἐκφράσωσι ζωηρ... οντος τὴν ἀποδοκιμασίαν των. ... των αὐτὴ ἀπεδοκιμάσθη, ὡς ὤφε... παντος τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου ἐπαξί... τος τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τῆς χώρα... ποτε καὶ ἂν διατελῇ ὠργισμένη κ... νίας γινώσκει νὰ διακρίνῃ τὴν πο... ρείαν ἀπὸ τῶν καθηκόντων τῆς φιλ...

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ ἀθηναϊκὸν πρακτορεῖον διένειμε περὶ τῶν διαπραγματεύσεων τῆς μεταξὺ Ρωσίας καὶ Ἰαπωνίας εἰρήνης καὶ τῶν ἑλληνορωμουνικῶν σχέσεων τὰ ἑπόμενα τηλεγραφήματα:

ΠΟΡΤΣΜΟΥΘ, 15 Αὐγούστου.—Τῇ αἰτήσει τοῦ Ἰάπωνος πληρεξουσίου κ. Τακαχίρα ἡ συνδιάσκεψις τῶν ἀντιπροσώπων ὁρισθεῖσα διὰ σήμερον ἀνεβλήθη δι' αὔριον. Πιστεύεται, ὅτι πρόκειται περὶ ὑποβολῆς νέων προτάσεων τῆς Ἰαπωνίας. Ἡ κρατοῦσα γνώμη ἐξακολουθεῖ ἀπαισιόδοξος. Διαδίδεται, ὅτι ὁ πρόεδρος Ροῦζβελτ ἀπηύθυνε νέαν ἔκκλησιν πρὸς τὸν Μικάδον.

ΤΟΚΙΟ, 16 Αὐγούστου (ὑπηρεσία Ρέουτερ). — Πάντες οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ ἀρχαιότεροι τῶν πολιτικῶν ἐκλήθησαν χθὲς ἐκτάκτως παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ καὶ συνεσκέφθησαν ἐπὶ μακρον. Μετὰ τοῦτο πάντες μετέβησαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ὅπου ἡ σύσκεψις ἐξηκολούθησεν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μικάδου. Πιστεύεται γενικῶς, ὅτι κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς τὸ ζήτημα τοῦ ἂν θὰ συναφθῇ εἰρήνη ἢ θὰ συνεχισθῇ ὁ πόλεμος. Ἀνησυχία ζωηροτάτη ἐπικρατεῖ ἐκ τούτου εἰς πάντας τοὺς κύκλους.

Πόρτσμουθ, 16 Αὐγούστου. — Ἀπὸ χθὲς φήμη κυκλοφορεῖ μετὰ μεγάλης ἐπιτάσεως, ὅτι ὁ πληρεξούσιος τῆς Ἰαπωνίας βαρῶνος Κομοῦρα ἔλαβε παρὰ τοῦ Μικάδου ἐντολὴν νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ ζήτημα τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως. Λέγεται ὅτι ἡ ἐντολὴ αὕτη διεβιβάσθη κατόπιν τοῦ μεγάλου συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἔγεινε χθὲς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μικάδου.

Βιέννη, 15 Αὐγούστου. — Εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους μεγάλη αἰσιοδοξία κρατεῖ ὡς πρὸς τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα. Ἀλλ' ἡ ἔντασις τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας προκαλεῖ ἀνησυχίας. Εἶνε πιθανώτατον, ὅτι ἡ Αὐστρία θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐξομαλύνῃ τὴν κατάστασιν ὑποδεικνύουσα, ὅτι τὸ συμφέρον καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρουμανίας ἔγκειται εἰς τὴν ὁμοφωνίαν ὅσον ἀφορᾷ τὰ μακεδονικά. Προβλέπεται ἐν τούτοις, ὅτι ἡ Αὐστρία θὰ κατορθώσῃ νὰ προλάβῃ μόνον ῥῆξιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ συμφωνίαν μεταξὺ τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν ἐν Μακεδονίᾳ.

Νέα Ὑόρκη, 16 Αὐγούστου. — Διάφορα τηλεγραφήματα ἐκ Πόρτσμουθ βεβαιοῦν ὅτι οἱ Ἰάπωνες πληρεξούσιοι κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν ὑπεχώρησαν οὐσιαστικῶς ἐφ' ὅλων τῶν ἀμφισβητουμένων σημείων. Ὑποτίθεται ὅτι ὁ Μικάδος εἶνε ἀποφασισμένος νὰ κλείσῃ εἰρήνην.

Νέα Ὑόρκη, 16 Αὐγούστου. — Τελεία συνεννόησις ἐπῆλθε κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τοῦ Πόρτσμουθ.

Τὸ ζήτημα τῆς εἰρήνης ἐκανονίσθη ὁριστικῶς. Αὔριον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ γίνουν γνωσταὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς συνεννοήσεως.

Πόρτσμουθ, 16 Αὐγούστου. — Πανταχόθεν ἐπιβεβαιοῦται, ὅτι ἡ Ἰαπωνία, παραιτουμένη τῆς ἀρχικῶς ζητηθείσης πολεμικῆς ἀποζημιώσεως, θὰ ὑποβάλῃ νέας προτάσεις περὶ ἐξαγορᾶς μόνον τοῦ Β. μέρους τῆς νήσου Σαχαλίν. Τὸ ποσὸν θὰ κανονισθῇ ὑπὸ μικτῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ συνισταμένης, ὁριστικὴ δὲ ἀπόφασις θὰ ληφθῇ εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

Ἐτηλεγραφήθη, ἀορίστως πως, καὶ ἐκυκλοφόρησεν θρῦλος μᾶλλον ἢ ὡς ἀξία πίστεως εἴδησις, ὅτι ἡ Ἰταλία ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ προτείνῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν ἕνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀπήχησιν προδήλως τοῦ θρύλου τούτου ἀποτελεῖ ἄρθρον τι τοῦ «Ν Χρόνου» τῆς Πετρουπόλεως, ἐν ᾧ ἐκφράζει ἡ σύνταξις τῆς ῥωσικῆς ἐφημερίδος τὴν λύπην της ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ Ῥωσία ἐγκαταλείπει εἰς τὴν Ἰταλίαν τὴν ἱκανοποίησιν τῶν νομίμων πόθων τῶν Κρητῶν διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀληθῶς δικαία πρέπει νὰ εἶναι ἡ λύπη οὐ μόνον τῆς Ῥωσίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης Εὐρώπης, ἐὰν τὴν πρώτην ταύτην πρωτοβουλίαν ἄφηνον εἰς μόνην τὴν Ἰταλίαν. Ἀλλ' ἡμεῖς ἀποσκοποῦντες εἰς τὴν ἐν Κρήτῃ διαγωγὴν τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τετραετίας ἰδίᾳ δυσπιστοῦμεν καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς διαδόσεως ταύτης καὶ πρὸς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν προθέσεων τῆς ἀδελφῆς Ἰταλίας, ἂν τῷ ὄντι προέτεινε τοιοῦτόν τι. Καὶ δυσπιστοῦμεν, διότι πρὸ ὀλίγου ἔτι χρόνου ἡ Ἰταλία προέτεινε τὸν δι᾽ ισμὸν συμπαρέδρων πολιτικῶν τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, ἵνα καταστήσῃ ἀδύνατον τὴν ἐν Κρήτῃ παραμονὴν τοῦ Ἕλληνος ἡγεμονίδου, δι' οὗ καὶ μόνου ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀσφαλῆ τὴν ἐγγύησιν τῆς ἑνώσεως τῆς φιλτάτης αὐτῆς κόρης, καὶ ἵνα προλειάνῃ τὴν εἰς τὴν νῆσον κάθοδον τοῦ Μίρκου. Ἤκιστα, βεβαίως, πιστευτὸν εἶναι, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Κρήτῃ ἑλληνικῶν συμφερόντων διὰ τῆς ἀποστολῆς πρίγκηπος Μαυροβουνίου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Ἕλληνος βασιλόπαιδος. Ἀποτυχοῦσα εἰς τοῦτο, ἡ ἀδελφὴ Ἰταλία ἐζήτησεν εἶτα νὰ ἀνατεθῇ αὐτῇ ἡ ἀποκλειστικὴ εἰρήνευσις τῆς Κρήτης. Μὴ καὶ τοῦτο ἐγένετο ὅπως αὐτὴ ἑνώσῃ τὴν Κρήτην πρὸς τὴν Ἑλλάδα; Νῦν ναυαγήσαντος καὶ τούτου τοῦ σχεδίου ἀγγέλλεται, ὅτι ἡ αὐτὴ Ἰταλία προτείνει ἀπεριστρόφως τὴν ἕνωσιν τῆς Κρήτης. Ἂν πράγματι ἀληθεύῃ ἡ εἴδησις, ἀντὶ νὰ τρίβωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς μὲ εὐφροσύνην καταπλήξεως, ὀφείλομεν νὰ φοβώμεθα ἐκ τοῦ εὐαρέστου ἀγγέλματος. Οὐδεὶς ἄλλος πλειότερον ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων θὰ χαρῇ, ὅταν πραγματικῶς πιστευθῇ, ὅτι ἡ Ἰταλία ἀποσκορακίζουσα τὰς καινοφανεῖς αὐτῆς μεθόδους ἀνελευθέρου καὶ πρὸς τὰς παραδόσεις αὐτῆς ἐναντίας πολιτικῆς ὑψωθῇ εἰς τὴν πρέπουσαν καὶ προσδοκωμένην περιωπὴν τοῦ ἐγγυητοῦ καὶ προστάτου τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀδυνάτων λαῶν τῆς νοτιανατολικῆς εὐρώπης. Ἀλλὰ πολλάκις μεταξὺ τῶν καλύκων τοῦ εὐόσμου ἄνθους κρύπτεται δηλητήριον καὶ ἡμεῖς τοὐλάχιστον ἐν τῇ προτάσει ταύτῃ διαβλέπομεν πολὺ μᾶλλον ἀνειλικρινὲς διπλωματικὸν τέχνασμα τῆς Ἰταλίας, ὅπως περιστήσῃ μᾶλλον τὰς ἄλλας Δυνάμεις εἰς ἀδιέξοδον καὶ ἁλιεύσῃ ἐν θολοῖς ὕδασιν, ἢ ὑποβοηθήσῃ τὴν δικαίαν λύσιν τῆς ἑλληνικῆς ὑποθέσεως.

Σχετικῶς πρὸς τὸ κρητικὸν ζήτημα ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης, ὅτι ὁ κ. Θεοτόκης παρατείνει τὴν διὰ λουτρῶν ἐν Ἰταλίᾳ θεραπείαν αὐτοῦ ἀπῆλθεν εἰς Μιλᾶνον, ὅπου πιστεύεται, ὅτι θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Τιττόνη ἀκριβῶς χάριν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

ΙΩ. ΔΕΛΛΙΟΥ

(πρώην γυμνασιάρχου)

(Ὁδὸς Ἀκαδημίας 56).

Περιλαμβάνει τρεῖς γυμνασιακὰς τάξεις, πλήρες ἑλληνικὸν καὶ δημοτικὸν σχολεῖον. Δέχεται ἐσωτερικούς, ἡμιτροφίμους καὶ ἐξωτερικοὺς μαθητάς.

Εἶνε τὸ ἄριστον τῶν ἐν Ἀθήναις Λυκείων διακρινόμενον διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα περὶ τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ ἤθους, τὴν παρεχομένην ἀδρὰν διδασκαλίαν ὑπὸ δοκίμων καθηγητῶν καὶ τὴν οἰκογενειακὴν δίαιταν.

Κανονισμοὶ καὶ προγράμματα ἀποστέλλονται τῷ αἰτοῦντι.

ΤΟ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΟΥ Ι. Κ. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ

Ἐξασφαλίσαν τὴν πολύτιμον συνεργασίαν τοῦ διαπρεποῦς δικηγόρου κ. Ἐμμανουὴλ Λυκούδη πρώην νομικοῦ συμβούλου τοῦ κράτους, ἀναδέχεται τὴν διεξαγωγὴν καὶ διευθέτησιν πάσης ὑποθέσεως ἡ διαφορᾶς, ἐξωδίκου ἢ δικαστικῆς, ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν τοῦ Βασιλείου. Παρέχει πᾶσαν πληροφορίαν ἀναγομένην εἰς τοιαύτας ὑποθέσεις καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν πελατῶν του ἐνώπιον Τραπεζῶν ἢ οἱουδήποτε ἄλλου καταστήματος.

Οὐδεμία αἴτησις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἂν μὴ συνοδεύηται ὑπὸ ἀναλόγου κατὰ τὴν συνήθη πεῖραν ἀμοιβῆς.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΩ 1873

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ — ΠΑΤΡΑΙΣ — ΒΟΛΩ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΡΜΟΥ

Ἀγοραπωλησίαι Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ — Ἐκδοσις Ἐπιταγῶν καὶ Πιστωτικῶν Ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ — Εἰσπράξεις Γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, Τοκομεριδίων κ.τ.λ. — Ἄνοιγμα Τρεχουμένων λογαριασμῶν — Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

ΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ

Τῆς ***ΤΡΑΠΕΖΗΣ*** *ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἴδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.*

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Αἱ καταθέσεις εἰς **πρώτην ζήτησιν** λαμβάνουσι τόκον % **3**
» ἀποδοτέαι **μετὰ 3 μῆνας** » » **3 1/4** %
» » » **6** » » » **3 1/2** %
» » » **ἓν ἔτος** » » **4** %
» » » **2 ἔτη καὶ ἐπέκειτα 5** %

Η ΤΡΑΠΕΖΑ *δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζογραμμάτια, εἰς Ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ εἰς* ***Χρυσόν****. Αἱ εἰς Ἐπιταγὰς καταθέσεις ὡς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' Ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δικαιώματα χαρτοσήμου ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαινόντων Δραχμὰς ἢ Φράγκα 100000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2 %.*

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 4 %

ΑΝΑΤΟΚΙΣΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ὅρα τὸ σχετικὸν βιβλιάριον, ὃ κρατεῖ ἡ Τράπεζα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ αἰτοῦντος.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ
ΕΙΣ ΜΕΤΟΧΑΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ

ΔΡΑΧ. 25,000,000

Τὸ κεφάλαιον καὶ αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ χρεώγραφα ἐν γένει ἀνήρχοντο τῇ 1 Μαΐου 1905 εἰς δρ. 166.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Λονδίνῳ (55-56 Bishopsgate Street) Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ, Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Χανίοις καὶ Ἡρακλείῳ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΑΘΗΝΑΪΚΗ"

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι:

Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων καὶ Συναλλαγματικῶν. Ἐκτελεῖ προεξοφλήσεις. Εἰσπράξεις τοκομεριδίων, ἐκδίδει Συναλλαγματικάς, Ἐπιταγάς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῆς εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἐκτελεῖ τὴν εἴσπραξιν Γραμματίων ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ Χρηματιστικὰς ἐντολάς. Ἀνοίγει τρεχουμένους λογαριασμούς.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ *πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 0)0 ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ ταμιευτηρίῳ της κατατιθέσεις* ***ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν*** *παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀπολήψεις τῶν πελατῶν της.*

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσὸν, εἰς ἐπιταγὰς (chèques) *ἐπὶ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, πληρώνουσα τόκον:*

Διὰ καταθέσ. ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν 3 0)0
» » » μετὰ ἓξ μῆνας 3 1)2 0/0
» » » μετὰ ἓν ἔτος 4 0)0
» » » μετὰ 2 ἔτη καὶ ἐπέκεινα 5 0)0

ΑΙ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ εἶνε ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) *ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν* (chèques) *τῆς Τραπέζης ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτάς της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἑκάστου μηνός.*

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἰσπραξιν τοκομεριδίων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους.

ΕΚΤΕΛΕΙ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
καὶ Γενικὸς Διευθυντὴς
Ι. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΑΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΜΕΓΑΡΩΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Συνάλλαγμα. Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων. Ἐκτέλεσις πάσης ἐντολῆς ἐν τοῖς Χρηματιστηρίοις Ἀθηνῶν, Λονδίνου καὶ Παρισίων καὶ πάσης τραπεζικῆς ἐργασίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

4 0)0 εἰς πρώτην ἀναζήτησιν.
4 1)2 0)0 διὰ τρεῖς μῆνας.
5 0)0 δι' ἓξ μῆνας.
5 1)2 0)0 δι' ἓν ἔτος.
Καταθέσεις εἰς χρυσὸν δὲν γίνονται δεκταί.

Ὁ ἰατρὸς κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἐπιμελητὴς Αὐσιατρείου Παμπούκη εἰδικὸς ἐπὶ τῶν νοσημάτων τῶν νεφρῶν, τοῦ δέρματος καὶ τῶν συναφῶν αὐτοῖς παθήσεων δέχεται ἐν ὁδῷ Ἁγίου Κωνσταντίνου 18

9—12 π. μ. καὶ 8—9 1/2 μ. μ.

Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλ. Διεύθ. MINETTAS

Τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ Παρθεναγωγείου **Τραπεζιτικὸν γραφεῖον** *Ι. Ι.* MINETTA *προμηθεύει ἀπὸ τοῦ μικροτάτου μέχρι τοῦ μεγαλειτέρου ποσοῦ Ὁμολογίας τῶν κάθωθι Ἑλληνικῶν Δανείων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν Χρηματιστηρίων Ἀθηνῶν Λονδίνου καὶ Παρισίων τὰς ὁποίας θεωρεῖ ὡς ἀσφαλεστάτας, συμφερωτέρας καὶ εὐκολώτερον διαπραγματευσίμους.*

Ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἐλέγχου
(Εἰς χρυσὸν)

Δανείου τῶν 120 ἐκ. 1881 ἀποδίδοντος τόκ. 4 1)2 0)0
» » 135 ἐκ. (Μονοπ.) τοῦ 1887 » 4 1)2 0)0
» » 125 ἐκ. (Πάγιον) τοῦ 1889 » 4 1)2 0)0

Εἰς δραχμὰς

» » 76350000 (Ἡνοπ.) 1898 » 5 0)0
» » 11750000 (ΣΠΚΜ) 1900 » 5 0)0

Ἀναλαμβάνει δ' ἐπίσης τὴν προμήθειαν καὶ τῶν ἑξῆς ἀρίστων Ἑλληνικῶν ἀξίων:

Ομ. λαχ. τῆς Ἐθ. Τραπ. δίδουσαι τόκ. 2 3)4 0)0
Μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης » » 5 1)4 0)0
» Τραπέζης Ἀθηνῶν » » 7 1)2 0)0
» Τραπέζης Κρήτης » » 4 1)2 0)0
» Τραπ. Βιομηχ. Πίστ. » » 7 0)0
» Ἐτ. διαχ. δημ. πρ. » » 6 0)0
» ΣΑΠ. » » 7 0)0
» Σιδ. Θεσσαλίας » » 6 3)4 0)0
» Πανελ. Ἀτμοπλοΐας » » 6 1)2 0)0
» ΣΠΑΠ » » 4 0)0

Ὑπολογιζομένων τῶν τόκων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς καὶ τὰ μερίσματα τοῦ τελευταίου ἔτους.

Καὶ προσφέρεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης Τραπεζιτικῆς καὶ Χρηματιστικῆς ἐργασίας ἔκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΑΡΤΙ

Ο ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΜΕΛΕΤΗ

Τοῦ κ. Ἰω. Λαμπρίδου

Περιλαμβάνουσα τὰ ἑξῆς θέματα.

Τὰ αἴτια τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους. — Τίς ἡ ἀμοιβαία ἐπίδρασις τῆς μητροπόλεως καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν. — Ἡ ἀγγλικὴ κατοχὴ καὶ οἱ Ἕλληνες — Ἡ ἑλληνικὴ ἐμπορία ἐν Αἰγύπτῳ — Ἡ ἰθύνουσα σημασία τῆς Αἰγύπτου ὡς πρὸς τὸ ἐν Ἀφρικῇ μέλλον τοῦ ἑλληνικοῦ γένους. — Πῶς δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἐν τούτῳ τὴν βάσιν ἡ Αἴγυπτος. — Τίνων παρομίλησε καὶ τίνα ὀφείλει νὰ πράξῃ τὸ ἑλληνικὸν Κράτος πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἑλληνισμοῦ. — Ἡ προξενικὴ ὑπηρεσία — Ἡ ἀποστολὴ τῶν Ἑλλήνων προξένων ἐν Αἰγύπτῳ. — Πρόξενοι διδάσκαλοι καὶ πρόκριτοι τῶν κοινοτήτων. — Ἡ οἰκονομικὴ ἐξασφάλισις τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν σχολείων. — Ὁ ἑλληνικὸς κλῆρος. — Οἱ ἔμποροι. — Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ ἑλλην. δικαιοσύνη. — Ὁ ὅλος πληθυσμὸς τῶν Ἑλλήνων ἐν Αἰγύπτῳ. — Ὁ κατὰ πόλεις καὶ ἐπαρχίας καταμερισμὸς αὐτῶν — Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς καὶ ἡ πρωτηλικία τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Ἀλεξανδρείας. — Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Ἀλεξανδρείας καὶ τὰ εὐαγῆ αὐτῆς καθιδρύματα. — Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Πορτσαϊδ καὶ Σουέζ — Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς καὶ τὰ ἐθνικὰ αὐτῶν καθιδρύματα. Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Μανσούρας — Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Μιτγκαμρ. — Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Τάντας. — Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Ζαγαζικίου. — Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Καΐρου καὶ τὰ ἐθνικὰ αὐτῆς ἱδρύματα. — Ἡ Ἀμπέτειος σχολὴ· ἡ ἱστορία ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις αὐτῆς — Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Ζειτούν. — Αἱ κοινότητες Μινίας. Βενῆ-Σουὲφ. — Φαγιοὺμ. — Ἀσιοὺτ. — Σοχὰγκ, Λοὺξορ, Ἀσουὰν, Βὰ-ὶ-Χάλφα..

Πωλεῖται ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ «Ἀγῶνος,» βιβλιοπωλείοις «Ἑστίας» καὶ Ἐλευθερουδάκη ἐν Ἀθήναις ἀντὶ δραχ. 4 καὶ ἀποστέλλεται ἐλευθέρα ταχυδρομικῶν τελῶν εἰς τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν.

Ἐν Αἰγύπτῳ δὲ πωλεῖται ἀντὶ τριῶν σελινίων ἐν τῇ Librairie et papeterie «Hermès» Καΐρου.

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ — ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Δραχ. 16 **Φρ. χρ. 15**

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Δ. Π. Σακελλαρίου.